

DE AVONDRODDE.

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warfmoestraat, No. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZIEEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam f 7.
en Buitenstedes franco - 8.
Advertentien.
BEVEEN AVONDS of minder f 1.75.
Elken regel meer 25.
BEZEL voor elke advertentie en beholding..... 25.

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

Het Verkiezings-Stelsel.

I.

Gelijk de erfelijke Eenhoofdigheid der Souvereiniteit het grondbeginsel is van de Staatsgesteldheid, met welke voor ons Vaderland het verloren Volksbestaan in 1813 herleefde, is ook de instelling van eene Vergadering, wier goedkeuring, zoo als een harer leden haar beschrijft, (1) tot het heffen van belastingen, en ter regeling der uitgaven vereischt wordt, en die gezamenlijk met den Souverein de wetgevende magt uitoefent, het grondbeginsel van de beperking, op het eigen verlangen van den Vorst, bij wijze cener Grondwet, aan die Staatsgesteldheid toegebragt.

Zonder de instelling van zulk eene Vergadering, miste die Staatsgesteldheid het wezenlijkste kenmerk der gematigde Monarchie. Er bestonden dan slechts de Vorst en de Natie; de Vorst, als het oppermagtige hoofd; de Natie, als, op zich zelf, het hoofdeloos ligchaam, de grondmagt van den Staat, doch voor geene eigene werking vatbaar.

Door de Grondwet, zoo als die in 1814 voor den toenmaligen Staat der Vereenigde Nederlanden, en vervolgens, in 1815, met sommige, in dit opzigt onverschillige, wijzigingen, voor het koninkrijk werd vastgesteld, is eene tweede werkingskracht, nevens die van den Souverein, in den Staat gebragt. De medewerking van deze is tot de voorwaarde gesteld, zoo wel van de heffing der belastingen en de begrooting der uitgaven, als van de Wetgeving van den Staat in het algemeen.

Zoo was het, dat de Grondwet metterdaad de ten grondslag liggende wetten van welke alle andere wetten voortvloeien, niet loofsel moeten zijn, omdat geene daarstelling, verandering, afschaffing of hernieuwing van enige derzelvo geschieden kan dan met de medewerking van het tot dat einde als de Natie vertegenwoordigende, door de Grondwet ingestelde Staatsligchaam.

Dit grondbeginsel, derhalve, moet onschendbaar blijven, voor welke bijvoegselen of veranderingen de Grondwet immer zoude mogen vatbaar zijn. Eene Grondwet, zonder zulk een Medewetgevend Ligchaam, ware niet meer de zelfde Grondwet, even als, bijaldien het grondbeginsel der alleen op die wijze beperkte Eenhoofdighe Souvereiniteit geschonden wierd, de Staat niet meer de zelfde Staat zoude blijven.

De wijze der samenstelling van dat Medewetgevend Ligchaam is geen grondbeginsel. De bedoeling is klaarlijkelyk, dat hetzelfde uit leden besta, met de meeste kennis en gerechtigheid beqaaf om het algemeen belang te bevorderen, en de algemeene en bijzondere vrijheid der ingezetenen te bewaren en te beschermen. Het kan echter eene vraag zijn, of de aangenomen wijze om die leden te zamen te brengen, daartoe de best mogelyke weg zij. Het wezenlyke van het grondwettelyke beginsel is, in de eerste plaats, dat er een

(1) Mr. J. CONYER HOOFT, Gedachten over de Wijziging onzer Grondwet, bladz. 40.

Medewetgevend Ligchaam zij, en in de tweede plaats, dat het uit de meest tot die gewichtige taak bekwame leden besta.

Nogtans, konde men daartoo Engelen van den Hemel afbidden, het zou diegenen niet voldoen, die het wezenlyke er van stellen in eene, vermeendelyk eigenmagtige, deelneming van allen, of althans der menigte, aan de verkiezing der leden.

Het is ondertusschen geenszins de deelneming van velen aan die verkiezing, op zich zelve, waarin het verwerpelyke van dat begrip zou liggen. Het is alleen, omdat men daarbij van het fictieve beginsel uitgaat, van de zogenaamde oppermagt der menigte, of wel, zoo men wil, van het verstandige gedoelte derzelve. Hoe men dit neme, te verwachten is niet, dat het als onverstandig aangemerkte gedoelte ook zelf zich voor verstandeloos houde. Waar men, alzo het fictieve beginsel aannemt, volgt daaruit onvermijdelijk, (en gelijk men ten overvloede heden ten dage door het voorbeeld van Frankrijk en Engeland gestaafd ziet,) het rustloose, slechts tijdelijk en door gevecht te keeren streven van het uitgezonden deel, om de verwezenlyking van de fictie te verkrijgen.

Het is ook geenszins eene eigenlyk gezegde herziening der Grondwet, op zich zelve, waartegen, mits behoudens de grondbeginselen, eenige bedenking zoude zijn. Wat ons daarbij onvoorwaardelyk afkeurenswaardig dunkt, is de onbesuise aandrang daartoe, waarmede sommigen zoo wel de noodige rijpheid van overweging, als ook het aan het licht komen van de meeningen van anderen, schijnen te ontbreken.

Ter gelegenheid van het voorstel der Vijf Leden, hebben wy onze meening daarover reeds verklaard (2). Zijn vooreerst de onvormijdelijk noodzakelyke wijzigingen in de Grondwet gebragt, de financiële aangelegenheden op een vasten voet geregeld, misschien wel de bestendigheid van den Overzeeschen voorspoed op nieuw verzekerd, het Grootvolk alzo wellicht hechter dan ooit bevestigd, en de algemeene bekommering door gerustheid en tevredenheid vervangen, zoo kunnen ook, ten gevolge van dat alles, 's Konings overwegingen over de gedane of nog te doene voordragten, en bij algeheele of gedeeltelyke aanneming daarvan, de daarop volgende der Staten-Generaal, onbelemmerd van alle andere zorgen, de duurzame grondslagen leggen van het ware Volksgeluk.

Maar dan zoude het ook een der aandacht wel waardig vraagstuk kunnen worden, of het mogelijk zoude zijn, naar veler wensch, de deelneming aan de verkiezing van de leden der Staten-Generaal meer algemeen te maken, en te gelijker tijd het fictieve beginsel zoo volstrekt, en zelfs op eene geenen twijfel meer overlappende wijze te weren, dat daaruit een staat van zaken zoude geboren worden, die den stempel zou dragen van werkelyken voortgang in verlicht-

(2) Zie Avondrode van 20 Januarij JJ.

ting, tegenover de door menigen nog aangehouden begrippen van vóór vijftig jaren. Een voorloopig woord daarover, zal nader tot gedeeltelyke ontwikkeling van onze meening strekken.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 12 Febr. Wij vernemen, dat Z. M. aan den 2den luitenant Z. A. van Goor, van de 1ste divisie van het algemeen depot der landmagt, n° 33, het non-activiteits-tractement voor een jaar heeft verleid, tot herstel zijner gezondheid.

Men meldt uit Kleef, dat het Carnevals comité aldaar eene groote uitbreidheid heeft bekomen. Hetzelfde, thans bijna 400 leden tellende, is als vastgesteld te beschouwen, ondervindt bij aanhoudendheid de meeste belangstelling, en zal, naar men verneemt, een zeker gewigt voor die stad verkrijgen. Wel is waar, zal het doel altijd slechts een gematigd bal blijven, dat misschien ernigins luisterrijker dan in andere steden zal zijn, maar voor vreemdelingen niets bijzonder aantlokkends kan opleveren; daarentegen worden de zamenkomsten van het comité, in welke de beraadslagingen en schikkingen wegens de vermakelikheden eigenlyk slechts luttelzaak zijn, steeds interessanter en maken een centraal punt uit van vrolijkheid, geresigheid en goedaardige satire. De gekskap, welke ieder deelnemer verpligt is op te zetten, verplaatst hem in eene gansch andere gesteldheid. Raag en verschil van stand worden vergeten, alle hoore hartstogten wrijven, en luimige aanspraken, welke met het zingen van boertige liederen, onder begeleiding van vrolijke muziek, afwisselen, brengen een iogelyk in de opgeruimdste gemoedsstemming, die wederom de suadigste gezegen doet uiten. Op deze wijze wordt bij het gezelschap de meeste vrolijkheid onderhouden, in hetwelk de orde nimmer kan worden gestoord, aangezien een gekken-president en enige gekken-actoren de vergadering dirigeren, en het middelen een punt van eer is, honne verdoeningen na te leven. Verscheiden Hollanders, die de (gewoonlijk des Woensdags avonds van 8 tot 11 ure gehouden wordende), zittingen bijwoonden, waren onuitputtelijk in hunne luttelingen. De voornaamste kunstenaars zijn in het gezelschap werkzaam, en de beroemde schilder Koekkoek schonk aan hetzelfde een door hem geschilderd beeld van een' nachtblanque lichtende. Het is hier wellicht niet ongepast, de geschiedkundige aanteekening te vermelden, dat graaf Adolf II van Kleef, ten jare 1381, eene orde onder den naam van *Gekken-gezelschap* stichtte, die groote vermaardheid verwierf, en waarvan de stichtingsoorkonde nog aanwezig is. Het ordeteeken, hetwelk ieder op zijn gewaad moest dragen, bestond uit een' gek, en de strekking der orde verschildte weinig van die van het hedendaagsche comité.

Door het Weekblad voor den Boekhandel wordt het volgende medegedeeld: Onlangs werd door den heer Tilanus, een groot liefhebber van oude boeken, eene uitgave van Virgilius, welke vele eeuwen telde, op een der boekenstalletjes te Parijs gekocht. Denselven avond nog collationeerde hij met de meeste zorg het boekje; ten naastenbij op de helft gekomen zijnde, meende hij te besporen dat er bladen aan ontbraken, en inderdaad de pagina's, welke onmiddellijk op 181 volgden, waren 185, 189 en 193; de overigen volgden verder goed. — Door deze ontdekking teleurgesteld, wierp hij het defecte werkje van zich in een' hoek, toen hij echter op de gedachte kwam, om hetzelfde andermaal na te zien, en zich te overtuigen of het einde van den laatste regel van pag. 181 aan den daaropvolgenden eerste regel van pag. 185 sloot, en het mogelijk eene drukkfout in de paginering konde zijn. Met dit onderzoek bezig zijnde, bleek het hem, dat 6 blaadjes, twee aan twee, op elkander geplakt waren; doch hoe was zijne verbazing, toen hij trachtte dezelve weder in hunnen vorigen staat terug te brengen, en ontdekte, dat de aan elkander geplakte blaadjes 3 bankbiljetten, elk van 1000 franco, inhielden. Den volgenden morgen daarop begaf Tilanus rieh naar den verkooper, en vroeg hem, sedert welken tijd hij in het bezit was geweest van het boekje, hetwelk hij den vorigen dag van hem had gekocht? Slechts vier dagen geleden, antwoordde deze, heb ik het op de verkooping des inboedels van een' armen sukkel gekocht, welke verkooping plaats had om eenig geld te verkrijgen: zijn zoon, zijn enige erfgenaam, welke hem gedurende zijne ziekte met de meeste zorgen opgepast had, was verpligt het

MINGELWERK.

DE VOLKS-SAGE VAN DE SCHOONE GARLINDE (*).

Het volgende is eene dier Legendes of Sagen, welke in Duitschland, vooral aan den Rijn, zoo talloos vele gevonden worden, en aldaar voor het verdunde, onder de geringere volksklassen een van vader op kind overgeërfd geloof blijven vinden; een geloof, hoe onbestaanbaar ook, dat echter dellig in het eigenaardige kenmerkende der verhalen zelve voedsel vindt.

Op het kasteel bij Lorch woonde, in vroegere tijden, SIBO von LORCH, een dapper, maar tevens barack en overvriendelyk ridder. In een stormigen nacht klopte een klein en ond man aan zijne poort en verzocht huisvesting. Met ruwe en onvriendelyke woorden werd evenwel de zeldzame vreemdeling door den ridder afgewezen. « Het zal u berouwen! » — « Ik kan niet verder aan het voorgevallene. Toen echter den volgenden middag klok ter maaltijd luidde, was zijne eenige dochter, een schoon en bloeiend meisje van twaalf jaren, niet te vinden. Naar alle kanten werden boden gezonden en ook de vader ging zelf zeken, doch alles te vergeefs. Een vinderknapp evenwel verbaande hem, dat hij in den woegen morgen een meisje gezien had, hetwelk aan den voet van den steilen en ontoegankelijken Kedrick bloemen had geplukt. Plotseling was een grijs dwerg bij haar gekomen, had haar aangegrepen en was met haar den steilen berg zoo gemakkelijk opgesprongen, als waren zij op een effen veld geweest. « Ach! » — « Ik heb de knaap er bij, terwijl hij zich kruiste — « dat zijn zeker van de berggeesten, die in den Kedrick huisvesten, en zoo ligt in toorn slaan. » De ridder staarde met schrik naar boven en zag er werksijne GARLINDE, die op den kruin stond, en, naar het hem toeschreef, handen naar hem uitstrekte.

(* Uit het werk: het Hartstgebergte en de Rijnstroom, enz; zie: STEN EN WETENSCHAPPEN, 4e bladzijde.

Hij riep nu alle zijne lieden te zamen, of het misschien aan één onder hen mogt gelukken, de hoogte te beklimmen; maar elke poging daartoe mislukte. Hij liet vervolgens werktuigen lossen, om zenen weg in de rotzen te houwen, doch nauwelijks was men daarmede begonnen, of een geweldige van boven nederdalende steenregen deed alles op de vlugt; terwijl er eene stem van boven schoot te koken; « zwaak » — « zoo vergulden wy de gastvrijheid te Lorch. »

Te vergeefs wendde SIBO alles aan, om zijne dochter uit de magt dezer boose wezens te bevrijden. Hij deed menigvuldige geloften, beachonk kloosters en armen mildelyk met aalmozen, maar nergens konde hij raad of hulp erlangen. Dagen, weken en maanden vervlogen, en de eenige troost voor den armen vader was de zekerheid, dat zijne dochter nog leefde; want zijn eerste blik des morgens, even zoo als zijn laatste blik bij den avond, was naar den steilen Kedrick gerigt, en telkens zag hij, hoe zij daar stond, en naar beeden blikte.

De Gnomes lieten evenwel het meisje aan niets gebrek lijden. Zij bouwden haar eene kleine, maar bevallige woning, en versierden de wanden met schelpen, kristallen en gekleurde steenen. De Bergvrouwtjes vervaardigden haar kleederen, halsbanden van koralen en andere sieraden. Door gezangen en het verhalen van wonderbare vertellingen, traethten zij haar het verblijf aldaar zoo aangenaam mogelijk te maken. Hare tafel was dagelijks met melk en smakelijke vruchten bezet. Ken ond moedertje beijverde sich inzonderheid, om haar genoegens te verschaffen, en fluiserde haar dikwijls in het oor: « wees gegroet, mijne beste! — Ik verzamel u een' bruidschap, zoo als gene Koningdochter denzelven bekamt. »

Vier jaren waren alzoo vervlogen. De vader gaf reeds alle hoop op, om ooit weder in het bezit van zijne dochter te komen, toen RUTHLEM, een jong en dapper ridder, uit Hongarije terug keerde, nadat hij met roem tegen de ongelooovigen had gestreden. Zijn burg was slechts een half uur van dien van Lorch verwijderd. Nauwelijks had hij het ongelukkig lot van zijne nabaar en diens dochter vernomen, of dadelijk watte hij het besluit op, om haar te bevrijden, en hij aarzelde ook niet, om zulks den bekomsmerden vader te melden.

SIBO drukte hem hartelyk de hand, en seide: « Ik ben rijk, en heb

niet dan dit eene kind. Brengt gij mij haar weder, dan moge haar bezit het loon zijn van uwe koone daad! »

RUTHLEM begaf sich naar den voet van den Kedrick, om de gesteldheid des bergs op te nemen, doch hij zag nergens gelegenheid om den steilen rotswand te beklimmen. In diep nadenken verzonken, stond hij daar nog, toen reeds de avondscherming aanbrak. Juist wilde hij zich op weg naar zijnen burg begeven, toen een oud, dwerghachtig mannelij op hem aankwam, en hem aldus aansprak: « gij hebt zeker ook van de schoone GARLINDE gehoord, die daar boven op den berg woont, niet waar, heer ridder? Zij is mijne pleegdochter, en zoo gij haar tot bruid verkiest, hebt gij haar slechts af te halen. »

« Ik houd u bij uw woord, » seide RUTHLEM, en reikte den oude de hand.

« Ik ben, in vergelijking van u, slechts een dwerg, » hernam deze, — « doch mijn woord is een reus. De jonkvrouw geef ik geheel aan u over, wanneer u namelijk de weg tot haar niet te moeyelij wordt. Maar, de prijs is alzeins de moeite waardig; want bezwaarlijk zal in den Radingen een meisje vinden zijn, dat in deugd, verstand en schoonheid met haar kan worden verzeleken. »

Lagchend verdween de oude in het bosch, en RUTHLEM dacht, niet sonder reden, dat de dwerg den spot met hem gedroven had. Nogmaals beschouwde hij den berg, en half luid mompde hij voor sich zelve: « in dien ik vleugels had, dan soude het mogelijk zijn, den top te bereiken. »

« Het gaat ook wel zonder vleugels, » klonk het eensklaps achter hem. De ridder zag verwouderd om, en ontdekte een klein oud moedertje, dat hem vertrouwelij op den schoouder klopte.

« Ik heb gehoord, wat mijn broeder zoo even tegen u heeft gesproken, GARLINDE's vader heeft herv beleedigd, maar reeds vier jaren doet hij daarvoor; doch het meisje heeft geene schulld aan de onmeedigheid des vaders. Zij is schoon, vroom en medelijdend, en zal voorzeer geenen moede huisvesting en verkwikking weigeren. Ik heb haar van harte lief gekregen als eene dochter, en gun het haar gaarne, dat een wakker ridder haar tot echtgenoot verkiest. Mijn broeder heeft u zijn woord gegeven en wij srekten hetze va posit. Neem dit silvereu klokje, en ga daarmede naar boven te

BEURZEN.

De handel in Integralen en Kasbiljetten was begin leers vrij levendig, ten gevolge van enkele inkoop...

Heden zijn bij de Ned. Handel-Maatschappij 800 Java HUIDEN, aangekocht per het schip Nederlands Indië...

GRANENMARKT. 13 Febr. rijk. Tarwe bij gerijven: 120 @ paais o. Rostocker f 388; 127 @ dito...

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIS, 10 Febr. rijk. Inschr. op ult. 5 pCt. 113.90. dito contant 5 - 113.90.

Antwerpen, 11 Febr. rijk. Belgisch 5 pCt. 101. dito 4 - 98.

BRUXELLEN, 8 Febr. rijk. Pol. Lot. f. 500 pCt. 78 1/2. dito 300 - 71 1/2.

FRANKFORT AM., 9 Febr. rijk. Pol. Lot. f. 500 - 78 1/2. dito 300 - 71 1/2.

WISSELK. Amst. 1/16 57; 2/16 57 1/2.

SCHEEPVAART EN BANDEL.

Schepen in Lading. AMSTERDAM. Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip Wilhelmina Lucia, Kapte...

Wolters Groen, van Amst. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp...

Scheepstijdingen.

Gepraaid den ... op de Baar van New-York: het schip Delfin, van Rio-Janeiro; wordende door een ander schip gealeept.

V A A R T O P D E N R I J N.

AMSTERDAM, 12 Februarij 1840. SCHEPEN IN LADING. Naar Keulen, het schip Jacob Wilhelm, schipper Wilh. Bieltjes.

Carga Lijsten.

BATAVIA, H. J. Klein, de Onderneming, 1759 b. Rijst, 100 pic. Cassia, 115 st. Rind...

ROTTERDAM.

BATAVIA, H. Nolten, Adelaar, 4,290 b. Koffij, 290 kann. Suiker, 550 kann. Binnrottingen...

RIO-JANEIRO, T. Vibert, Destandos, 2,663 b. Koffij, J. L. Lemme en Co.

HANDELSBERIGTEN.

KATOEN. In deze week zijn aangevoerd 6,250, en verkocht 6,650 balen, als 3,307 Louisiana...

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip Wilhelmina Lucia, Kapte P. Carst, van Amst. Adres bij B. D. Boescher.

f 9. Haver f 0.5 a f 6.15. Raapsaad f 14; a f 18. Lijfsaad f 12 a f 13 1/2. Ruappolie f 48 1/2. Lijfsolie f 41.

COMPAGNIESCHAPPEN.

Extract uit eene acte, ten overstaan van den Notaris Hendrik Verwant alhier, dd. 4 Febr. 11, tusschen de heeren Gijbert Johannes Cokart ter eene, en Wilhelm George Heinrich Adelbert ter andere zijde...

Kunsten en Wetenschappen.

RAMON DE LA SAGRA, Reis door Nederland en België, met toepassing op het Lager Onderwijs, de instellingen van Liefdadigheid en de gevangenis in de beide landen...

De schrijver, na zijne reis in het 2e hoofdstuk beschreven te hebben; verdeelt overigens zijn geschrift in drie hoofdstukken, als: Hoofdstuk II. Algemeen overzicht van het lager onderwijs in Nederland...

Men ziet hieruit, hoe rijk van inhoud het onderhavige werk is, en wij houden ons overtuigd, dat menig landgenoot hier vele wetenswaardige zaken over Nederland vinden zal...

Het derde hoofdstuk vangt aan met eene geschiedenis van het lager onderwijs, volgens Cousin: De L'instruction publique en Hollande, en laat hierop volgen, dat, in weerwil van hetgeen Couvier en Cousin gezegd hebben, hij echter een afzonderlijk hoofdstuk aan dit onderwerp wijdt...

Van de bewaarscholen, spreekt hij: «Het onderrigt wordt op eene eenvoudige en zachtmoedige wijze gegeven, gelijk zulks van den zoo zachten en innemend vriendelijken aard der Hollandische vrouwen niet anders te verwachten is.»

Hoe de zeden soms in het ene land dulden, hetgeen in een ander land grootelijks afkeuring zou verdienen, daarvan kan men een belangrijk bewijs vinden, in hetgeen door D. L. S. is opgetekend op bl. 122 en 123.

Op bl. 131 en volgende spreekt de schrijver met belangstelling en gepaste uitvoerigheid over het Doofstommen-Instituut te Groningen; doch, zoo als door den vertaler te regt wordt aangemerkt, de achtenswaardige de la Sagra vergat, bij het schrijven van het door hem ter neder gezegd over het kleine getal doofstommen, dat het instituut van Surijot erin omringt...

Laten wij overgaan om te zien, wat de schrijver van de koloniën van Welddigheid zegt. In Frankrijk en België hield men het er voor, dat ze langzamerhand moesten vervallen; en de schrijver vraagt vervolgens: «Van waar toch, dat de werkelijke toestand der inrigtingen van dezen aard bij eene naburige natie aan zulk eene miskenning voedsel geeft, en die staande houdt?»

Van den indruk, welken zijn bezoek bij den generaal van den Bosch op hem verwekte, lezen wij bl. 163: «Ik leerde alzoort het edele, rondborstige karakter en de veelzijdige kundigheden van dezen uitstekenden man innig hoogschatten, die daarmede nog eene grondige ondervinding en eene ongewone bedrevenheid in alle vakken van bestuur vereenigt: hoedanigheden voorwaer, die hem boven anderen de geschiktheid verleenen; en over de nieuwelijkheid der onderneming, aan welke hoofd hij staat, te zeggren, «De wijze die generaal binnende weinige dagen naar de koloniën zou vertrekken, rigtte Ramon de la Sagra zijn reisplan in diervoege, om juist dan die koloniën te bezoeken.»

GRANEN, SADRIN, OLIE, ENZ. DRESDEN, 10 Februarij. Witte Tarwe f 10.10 a f 15.10; roode f 18.5 a f 18.6. Rogge f 9.7.9

ger, nog dieper gevoel mij niet iempelwaerts had gedreven, en gedrongen den Hogen God, het beginsel en den oorsprong aller reyningen, de hulde van mijnen dank en mijne bewondering eerbiedig toe te brengen.

HET HARTZGEBERGTE EN DE RIJNSTROOM, Reizenverhalen, genomen uit de Aanteekeningen van Mr. A. L. WICHERS en Dr. W. GLEUWEN JR. Te Groningen, bij J. Oomkens, 1839. Tweede Deel.

Het eerste deel der aantekeningen met de Reizenverhalen der op den tijdelijke genoemde heeren — naar het schijnt, echter, voornamelijk genomen uit die des laatste — bevattende het Hartzgebte, is beschouwd in den Afondbode van 21 November II, No. 627.

PROGRAMMA DER Tentoonstelling voor 1840, DOOR HET SCHILDERKUNDIG GENOOTSCHAP, HIERDOOR TOT HOGER EN ARTI SACRUM, TE ROTTERDAM.

Het Genootschap, met goedluring en medewerking van het stedelijk bestuur van Rotterdam, besloten hebbende, dat er weder eene Tentoonstelling van voorwerpen der Beeldende Kunsten binnen deze stad zal plaats hebben, brengt de daartoe vervoegde commissie de navolgende door haar deswege gemaakte bepalingen ter kennis van alle maatschappijen, beoefenaars en voorstanders der Beeldende Kunsten.

om door de verbreiding van dit Programma het daarin voorgestelde doel te helpen bevorderen; terwijl de commissie genegen is om, na bekomen toestemming, eene loterij aan deze Tentoonstelling te verbinden.

DE VERENIGDE COMMISSIE VOOR DE TENTOONSTELLING,
van wege de Ed. Achtb. Regering der stad ROTTERDAM:
MR. M. C. BICHON VAN IJSSELONDE. J. NOLL Hz.
J. F. HOFFMAN.
van wege het Bestuur des Genootschaps HIERDOOR TOT
HOGER EN ARTI SACRUM:
J. VAN HARDERWIJK RZN. G. VAN VOLLENHOVEN.
L. F. TERNINCK, Secretaris.

Advertentien.

(5116) Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De DIRECTIE maakt bekend, dat de Voorjaars-Verleeningen der Maatschappij, van 1840, met uitzondering van die der Specerijen, waarvan nadere aankondiging zal geschieden, zullen gebonden worden, op de dagen en plaatsen, en bestaan zullen uit de hoeveelheden Koffij hieronder gemeld:

(5117) NIEUWE COUPONSBLADEN bij Napelsche Certificaten.

De Ondergeteekenden berichten mits deze, dat voor alle Talons van 5 pCt. NAPELSCHER CERTIFICATEN, die bij hen vóór of op den 28 Julij II. inclusief ingeleverd zijn, de NIEUWE COUPONSBLADEN ten hunnen Kantore geveerd liggen, en zij dagelijks tot derzelve afgifte vooeren.

(5118) Naar BATAVIA, VOOR PASSAGIERS EN GOEDEREN.

Naar BATAVIA zal den 25 Februarij in het Nieuwedijs tot vertrek gerred liggen: Het extra Snelzeilend gekoepd Tweedecks FREGAT-SCHIP CLAUDIUS CIVILIS, gevoerd wordende door Kapitein WOLTERUS GROEN, bijzonder met alle commoditeiten voor Passagiers ingerigt en hebbende een bekwaamen Scheepsdoctor aan boord.

(5122) TE HUUR:

In de Kalverstraat DRIE LOCALEN, geschikt zijnde voor COLLEGIEN van DERTIG, ZESTIG en TACHTIG Leden, om dadelijk te worden aanvaard.

(5123) AVOND-COLLEGIE IN DE Fransche Taal- en Letterkunde.

Iemand, die sedert jaren de Fransche Taal beoefent, Frankrijks voornamelijk met dit oogmerk beoefent, is in die taal reeds een werk heeft afggegeven, zal voor een gezelschap jonge lieden in de Fransche Taal- en Letterkunde AVOND-COLLEGIE geven.

(5125) MUZIK-OMNIBUS.

De volstreekte onmogelijkheid, aan alle aanvragen gelijkelijk spoedig voldoen, heeft het Hoofdkantoor doen besluiten, de intekening nog een korten tijd geopend te houden. De herdruk van den Prospectus maakt het nu wéér mogelijk, denzelfden met den Eersten Catalogus, bijna zesduisend artikels inhoudende, à 25 Cents, aan de gegadigden, op franco aanvragen op te zenden.

(5126) Door den Heer HUISMAN, 2de Vijzelstraat, No. 102, is e nieuw ontgane voor eene Moeder en vijf Kinderen: van A. S. f 3; van P. N. f 5; van L. M. f 150; van S. K. f 1237/4.

Woge de goede Hemel de herten der edelgezinden openen, om eene der het noodlot bezochte en verdienstvolle moeder ondersteuning en bescherming te willen verlenen; zoodat zij door geldelijke bijdragen grastragad tegen het voorjaar hare vroopere betrekking weder moege aanvaarden, welke middelmatig bestaan kan opleveren, en waartoe de matige som van f 800 zal toereikend zijn.

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEK VERMAAKLIJKHEDEN.

STADS SCHOUBURG.

Donderdag den 13 Februarij 1840. (Als Buitengewone Voorstelling tot feestviering van de Vijftigjarige Verbinding als Eersten Violoncellist in dezen Schouwburg, van den Heer E. C. Meijer, en ten zijnen voorede NATUUR EN PLIGT, OF DE ZOON RECHT OVER ZIJNEN VADER, Toonafspel in vijf Bedrijven, naar het Fransch van Pelletier Valmeranges.

THEATRE FRANCAIS,

Jeudi 13 Fevrier 1840. LA DAME BLANCHE (demandée). Précédée de LA DEMOISELLE à MARIER.

Salon des Variétés, in de Nes.

Donderdag 13 Februarij 1840. DE HEER LUSTIG, DEURWAANDER IN GIZZELING, Blijspel met Zang, in twee Bedrijven (zijde een vervolg op DE HEER LUSTIG, DEURWAANDER IN GIZZELING). Na hetzelfde: DE BLOEDZIGERS, Blijspel met Zang, in één Bedrijf.

GRAND SALON.

Donderdag 13 Februarij 1840. (Op vereerd Verzoek.) ANTRU, ZESTIEN JAAR LATER, Toonafspel, in twee Bedrijven. Tot slot: DE BLOEDZIGERS, of DE MINNENDEEL IN DE APOTHEEK, Blijspel met Zang, in één Bedrijf.

CONCERT.

RICHARD en CECILIA MULDER, Pianisten, Honoraire Leden der harmonische Gezelschappen te Berlijn, München enz., hebben de eer berichten, dat zij, op Donderdag, den 13den Februarij 1840, in de groot Zaal van het Odeon, een Groot VOCAAL en INSTRUMENTAAL CONCERT zullen geven.

PROGRAMMA.

1. Ouverture. — 2. Fantaisie Brillante, voor de Violoncello, van Sorvaid voor te dragen door den Heer Ch. Ditty, uit Brussel. — 3. Grootes Duo uit de Opera Lucia de Lammermoor, van Donizetti, te zingen door Mevrouw J. Buys en den Heer W. P. de G. Frugt. — 4. Rondo Brillant voor de Piano-Forte, van Hummel, voor te dragen door Cecilia Mulder. — 5. Variatiën, voor de Viol, van Houman, voor te dragen door den Heer Ferdinand Collier. — 6. Groot Concerto, voor twee Piano Fortes, met Orchest, van Kalkbrenner, uitgevoerd door Richard en Cecilia Mulder.

GERDREU BY A. S. VAN TETROODE, Nieuwstraat, No. 38, 's Hage.